

1788r.

Głos publiczności do Stanisława
Augusta dotyczący za wystawienie
posągu Janowi Sobieskiemu.

W zbiorach
H. 10000

G Ł O S
PUBLICZNOŚCI

DO

STANISŁAWA AUGUSTA,

dziękuiący za wystawienie Pośągu

JANOWI SOBIESKIEMU

i za Popisy Rycerskie.

Dnia 14. Wrzesnia 1788 Roku.

KROLU! Kochanie Twoich Poddanych,
Co nas zabawiałz w tey chwili,
Słuchay nawzaiem ludzi zebranych,
Co Ci powiedzić zlecili,

Widziemy dobrze, PANIE łaskawy!
Jakie są cele tych darów,
Nawet niewinne Twoje zabawy,
Nie są bez wielkich zamiarów.

Pewnie te proby wojenney sztuki
Nie próżno tu są znowione;
Dajesz nam pokóy, kunszta, nauki;
Dziś budzisz męztwo uspione.

Stawiasz nam model Rycerskiej cnoty
W Obrazie JANA TRZECIEGO;
KROLU! wielbiemy Męża przymioty,
Aleś ty więkšzy od niego.

Nim SOBIESKIEGO los Opatrzności
Na Tronie naszym osadził,
Miał też niektóre swoje słabości,
Sławą ie ztłumił nie zgładził.

Potomność szczerą sama wymierza,
Jak kto być godzien wspomniany;
Mądrych szanuje, stawia Rycerza,
Lecz dobry ieden kochany.

Niech Ci ten Posąg sioi ozdoba,
My wzorów żadnych nie chcemy;
Póki nam losy żyć dadzą z tobą,
W Tobie ie wszystkie znajdziemy.

Nie ten jest u nas Rycerz wspaniały,
Co nadto skory do boiu,
Przed którym kraie obce stękały,
A własny nie znał pokoju,

Co marney sławy blaskiem zwiedziony,
Nie raz o serca mniej dbały;
Dla synów jednak obce Korony,
A własne kraie stękały.

Nie dosyć władnąć płytkim orężem,
Być w Trony, Berła ozdobnym;
Kto chce prawdziwie być wielkim Mężem,
Tobie być musi podobnym.

KROLU! to nie są podchlebne słowa,
Serce ie samo dyktuje;
Wielkość częstokroć zmyślać gotowa,
Lud prosty gada, iak czuje.

Są ludzie sławni Orężem, cnotą;
Wielcy z dobroci, z nauki;
Ale być Królem i Patriotą,
Tyś jeden doszedł tey sztuki.

Złży z nami długę łaskawy PANIE!
Te nam najmiłsze życzenia;
O gdyby mogło Twe Panowanie
Wyrównać sławie Imienia.

Przyimiey te proste serca wyrazy
To Ci daimey, co mamy;
Przyszłość ci będzie stawiać obrazy,
My Cię tym czasem kochamy.

w Warszawie
w Drukarni Uprzywileiowanej Michała Grölla.

F

XVIII 2. 191